

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Стара Загора, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на тридесети април през две хиляди двадесет и шеста
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева Въззивно
гражданско дело № 20255500500461 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл.247, ал.1 от ГПК.

На 09.01.2026 г. е постъпила молба от Р. И. П. чрез адв. С. Р. П. с вх.№
270 от 09.01.2026г., с искане по чл.247 от ГПК, като излага подробни
съображения за това. С разпореждане от 19.01.2026г., съдът е изискал делото
от ЧСИ, тъй като същото е било върнато. На 23.01.2026г. с писмо вх. № 1025
от регистъра на ОС-Стара Загора е постъпило от ЧСИ К.А. изисканото дело.
С разпореждане на съда и на осн. чл. 247 ал.2 от ГПК е изпратен препис от
молбата на другите страни по делото.

На 11.02.2026г. е постъпил отговор от НАП- представлявана от Х.М.,
чрез юриконсулт Ц.Т.-К., с който взема становище, че молбата е
неоснователна. Излага съображения, че в производството по чл.247 от ГПК
може да се коментира единствено наличието или липсата на фактическа
грешка, но не и да се правят нови констатации или да се допълват по същество
мотивите на вече постановеното решение, както и да се излагат допълнителни
фактически или правни изводи. Сочи, че подобни допълнения са в
противоречие със забраната по чл.246 от ГПК. Намира, че в случая не е налице
несъответствие между формираната воля на съда, изразена в мотивите и
диспозитива на съдебното решение. Диспозитивът на постановеното решение
отразява точно волята на решаващия състав, изразена в мотивите. С оглед на
това намира молбата с искане по чл.247 от ГПК за неоснователна.

На 17.02.2026г. е постъпила по делото молба от Р. И. П., чрез адв. С. Р.
П., с който изразява становище по дадения отговор по неговата молба от НАП.

Отговор по молбата с правно основание чл.247 от ГПК не е постъпил от другата страна по делото - ЕТ„РВС-ПАН Р. П.“, в даденият му от съда срок.

Съдът, след като обсъди искането на молителя, намира за установено следното:

Молбата по чл.247 от ГПК е неоснователна.

В конкретния случай не се налага насрочване на делото в о.с.з., поради което съставът намери, че следва да се произнесе в з.з.

Съгласно разпоредбата на чл.247 от ГПК, съдът по своя инициатива или по молба на страните може да поправи допуснатите в решението очевидни фактически грешки. Грешки по смисъла на посочената разпоредба може да бъдат допуснати само в решението /диспозитива/, но не и в мотивите в него. Такива грешки представляват несъответствия между волята на съда, обективирана в мотивите към решението и изразяването ѝ в решението. Според правната теория и съдебната практика явна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението. Такава грешка представлява погрешното посочване на имената на страните, на размера на присъдената сума, погрешно пресмятане на суми, произнасяне по част от искането в мотивите и пропуск съдът да се произнесе в диспозитива на решение и др. Не е допустимо чрез поправка на явна фактическа грешка да се замести формираната воля на съда в съдебния акт. В случая искането формулирано от страна е да се посочи, че решението подлежи на касационно обжалване.

Въззивният съд намира, че този факт не може да бъде променян по реда на чл.247 от ГПК.

В производството по чл.247 от ГПК може да се коментира единствено наличието или липсата на фактическа грешка, но не и да се правят нови констатации или да се допълват по същество мотивите на вече постановеното решение, както и да се излагат допълнителни фактически или правни изводи. Подобни допълнения са в противоречие със забраната по чл.246 от ГПК.

В случая не е налице несъответствие между формираната воля на съда, изразена в мотивите и диспозитива на съдебното решение. Диспозитивът на постановеното решение отразява точно волята на решаващия състав, изразена в мотивите.

Не е налице несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението. По отношение на факта дали едно решение подлежи на обжалване или не е, то това е по силата на закона. В ГПК са посочени случаите, в които дадено решение подлежи на обжалване и кога не подлежи на обжалване. Това обстоятелство не зависи от волята на съда.

Съгласно разпоредбата на чл.435 ал. 4 от ГПК решението, постановено по жалби срещу действията на съдебния изпълнител, в каквото производство се намираме, не подлежи на обжалване.

Ето защо, съдът намира, че молбата на Р. И. П. чрез адв. С. Р. П. с вх.№ 270, с искане по чл.247 от ГПК за поправка на очевидна фактическа грешка

при постановяване на решение № 219 от 30.07.2025г., постановено по в.гр.д.№ 461/2025г. по описа на ОС-Стара Загора следва да бъде оставена без уважение.

Съгласно чл.247 ал.4 от ГПК решението за поправката се връчва на страните и може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението. В случая доколкото основното решение, както бе посочено по-горе не подлежи на обжалване, то и настоящото решение съгласно разпоредбата на чл.247 ал.4 от ГПК също е окончателно и не подлежи на обжалване.

Предвид горното и на основание чл.247 от ГПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Р. И. П., чрез адв. С. Р. П. с вх.№ 270 от 09.01.2026г., с искане по чл.247 от ГПК за поправка на очевидна фактическа грешка, допусната при постановяване на решение № 219 от 30.07.2025г., постановено по в.гр.д.№ 461/2025г. по описа на ОС-Стара Загора, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____